

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 121.053 van 26 juni 2003
in de zaak A. 56.280/X-9639.**

In zake :
1. Henri BAINVOL,
2. Colette KEYMEULEN-VAN CLEEF,
die woonplaats kiezen bij
de Advocatenassociatie LEURQUIN, VERRIEST, VAN HOUT,
VANDENPUT en partners,
kantoor houdende te 1050 BRUSSEL,
Louizalaan 390 bus 12

tegen :

1. de gemeente LINKEBEEK,
2. het Vlaams Gewest,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat M. VAN BEVER,
kantoor houdende te 1850 GRIMBERGEN,
Pastoor Woutersstraat 32 bus 7.

DE RAAD VAN STATE, Xe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Henri BAINVOL en Colette KEYMEULEN-VAN CLEEF op 10 februari 1994 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 10 november 1993 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Linkebeek waarbij aan J. DELVILLE, B. COURTENS en HORIZON CONSTRUCT de vergunning wordt verleend voor het verkavelen van percelen, gelegen te Linkebeek, Kleindalstraat, kadastraal bekend Sectie C, nrs. 112v, 113b, 112w, 116, 118c2, 127c en 127e, alsmede het advies van de gemachtigde ambtenaar met betrekking tot voornoemde verkaveling;

Gezien de memorie van antwoord van de eerste verwerende partij;

Gezien de memorie van wederantwoord en toelichtende memorie van de verzoekende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur Ch. BAMPS;

Gelet op de beschikking van 4 juli 2000 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories van de verzoekende partijen en van de eerste verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 23 april 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 mei 2003;

Gehoord het verslag van Staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat E. JACUBOWITZ die, loco Advocaat A. VERRIEST verschijnt voor verzoekers, en van Advocaat P. STEENHAUT die, loco Advocaat M. VAN BEVER verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Ch. BAMPS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat J. DELVILLE, B. COURTENS en HORIZON CONSTRUCT op 25 maart 1993 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Linkebeek een aanvraag indienen tot het verkrijgen van een vergunning voor het verkavelen van de percelen gelegen te Linkebeek, Kleindalstraat, kadastraal bekend Sectie C, nrs 112v, 113b, 112w, 116, 118c2, 127c en 127e; dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Linkebeek deze aanvraag met een gunstig advies verzendt aan de gemachtigde ambtenaar; dat, op gunstig advies van de gemachtigde ambtenaar, het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Linkebeek bij besluit van 10 november 1993 de gevraagde verkavelingsvergunning verleent; dat het bestreden besluit steunt op onder meer de volgende motivering :

"Overwegende dat er voor het gebied waarin het perceel begrepen is, geen door de Koning goedgekeurd bijzonder plan van aanleg bestaat :

Overwegende dat het beschikkend gedeelte van het eensluidend advies van de gemachtigde ambtenaar als volgt luidt :

'Het ingediend verkavelingsontwerp met wegenis, ligt volgens het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse K.B. 7.3.77 in het landelijk woongebied en voldoet aan de planologische voorschriften van art. 6 van het K.B. dd. 28.12.1972.

Vermits het verkavelingsontwerp door zijn bestemming, vormgeving en inplanting aldaar in harmonie is met de omgeving en de goede ruimtelijke ordening van het gebied niet in het gedrang brengt, aldus GUNSTIG mits het

naleven van de stedenbouwkundige voorschriften vervat in de bijlage 1 en de voorgelegde. 168/V/34'

Overwegende dat de verkavelingsaanvraag omvat : de aanleg van nieuwe verkeerswegen;

Overwegende dat de aanvraag werd onderworpen aan een openbaar onderzoek, op de wijze zoals bepaald bij koninklijk besluit van 6 februari 1971; dat tien bezwaarschriften zijn ingediend; dat het College daarover heeft beraadslaagd en gunstig heeft beslist;

Gelet op het besluit van 29 juni 1993 van de Gemeenteraad, houdende : goedkeuring van de aanleg van nieuwe verkeerswegen zoals zij voorkomen op de plannen die bij het aanvraagdossier zijn gevoegd en opgemaakt door het Studiebureau VAN EIJKEN-THEYSENS, Leuvensweg, 189 te 3070 Kortenberg";

Overwegende dat degene die, nadat hij de verkavelingsvergunning voor de Raad van State heeft aangevochten, verzuimt de annulatie te vragen van de stedenbouwkundige vergunning die voor één of meer kavels worden afgegeven, m.b.t. die kavels het vereiste belang verliest om de nietigverklaring van de verkavelingsvergunning te bekomen;

Overwegende dat de eerste verwerende partij in haar laatste memorie het volgende doet gelden :

"Tenslotte wenst het College van Burgemeester en Schepenen van Linkebeek aan uw Rechtscollege te melden dat, aangezien de omstreden verkavelingsvergunning niet werd geschorst er sindsdien een tiental bouwvergunningen werden afgeleverd die berusten op de bewuste verkavelingsvergunning en zijn voorschriften strikt naleven.

De eventuele vernietiging door uw Rechtscollege van de verkavelingsvergunning omwille van louter administratieve redenen en dus betrekking hebbende op een vormgebrek van de beslissing, waarbij de fout zowel bij de gemachtigde ambtenaar als bij het College van Burgemeester en Schepenen van Linkebeek ligt, zou in zijn verlengde geen rechtszekerheid geven aan een tiental geldig verleende en niet omstreden bouwvergunningen, hetgeen niet de bedoeling kan geweest zijn van de verzoekende partijen";

dat dit feitelijk gegeven ter terechtzitting niet wordt betwist; dat niet blijkt dat de verzoekende partijen één van deze vergunningen met een ontvankelijk beroep bij de Raad van State hebben bestreden; dat derhalve de stedenbouwkundige vergunningen die voor één of meer kavels werden afgegeven, definitief en in rechte onaantastbaar zijn geworden; dat het belang van de verzoekende partijen om de nietigverklaring van de verkavelingsvergunning te bekomen, met betrekking tot die kavels is teloorgegaan; dat derhalve ambtshalve wordt vastgesteld dat het belang van de verzoekende partijen bij het voorliggend beroep is beperkt tot het deel van de verkavelingsvergunning

ning waarvoor geen definitieve en in rechte onaantastbare stedenbouwkundige vergunning is verleend;

Overwegende dat de eerste verwerende partij in haar memorie van antwoord de exceptie *obscuri libelli* en de tegenstrijdigheid opwerpt "tussen de grieven uiteengezet in de feiten en de middelen"; dat ze betoogt "dat verzoekers in de weergave van de feiten duidelijk hun grieven onderschrijven, nl. dat zij niet werden geraadpleegd door de concludante betreffende het project, en dat het bericht de *commodo et incommodo* van de verkaveling niet effectief werd aangeplakt", dat dit louter formele motieven zijn die niet worden teruggevonden in de uiteenzetting van de middelen, dat immers het enige middel, nl. "de schending van hetzij substantiële hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormvereisten, overschrijding of afwending van macht, op zijn beurt afgeleid uit de schending van art. 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991" slaat op het vermeende gebrek aan enige motivering van de nadien afgeleverde verkavelingsvergunning;

Overwegende dat de verzoekende partijen in hun memorie van wederantwoord repliceren dat de opgeworpen exceptie ongegrond is, dat een verzoekschrift tot nietigverklaring een uiteenzetting van de feiten en een uiteenzetting van de middelen moet bevatten, dat de eerste verwerende partij de uiteenzetting der feiten zeer goed begrepen heeft; dat deze partij het opgeworpen middel ten gronde beantwoordt, dat derhalve van *obscuri libelli* geen sprake kan zijn;

Overwegende, wat de exceptie *obscuri libelli* betreft, dat een onderscheid moet gemaakt worden tussen de feiten en de middelen; dat het hieronder onderzochte enig middel in het verzoekschrift niet aan duidelijkheid te wensen overlaat; dat de opmerkingen van de verzoekende partijen in de feitenuiteenzetting met betrekking tot het openbaar onderzoek daar geen afbreuk aan doen; dat immers de eerste verwerende partij door haar stellingname met betrekking tot het enig middel doet blijken dat ze de strekking ervan heeft begrepen; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat de verzoekende partijen in hun verzoekschrift in een enig middel de schending aanvoeren van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, minstens uit de dwaling in de motieven, de schending van de goede ruimtelijke

ordering en het beginsel van behoorlijk bestuur; dat de verzoekende partijen dit middel toelichten als volgt :

"doordat de gemachtigde ambtenaar de aanvraag gunstig heeft geadviseerd, overwegende dat het ontwerp aan de planologische voorschriften van het K.B. van 28 december 1972 voldeed, in harmonie met de omgeving was en de goede ruimtelijke ordening niet in het gedrang bracht,

en doordat het college van burgemeester en schepenen de vergunning heeft toegestaan zonder de concrete motieven aan te tonen waarom hij de mening was toegedaan dat de verkaveling, zoals ze ontworpen was, mocht verleend worden,

terwijl de overeenstemming met de planologische voorschriften en de overwegingen dat een ontwerp in harmonie met de omgeving is of de goede ruimtelijke ordening niet in het gedrang brengt (advies van de gemachtigde ambtenaar) stijlclausules zijn waaruit niet kan worden afgeleid waarom de ontworpen verkaveling gunstig werd geadviseerd, niettegenstaande o.m. de bezwaren die werden geuit m.b.t. de toegangsweg en de riolering,

terwijl het besluit van het college van burgemeester en schepenen de feitelijke overwegingen niet weergeeft op grond waarvan de verkaveling werd verleend, meer bepaald niet te kennen geeft waarom de bevoegde overheid tot het besluit is gekomen dat de verkaveling aldaar mocht verleend worden,

terwijl, meer in het bijzonder, het College van burgemeester en schepenen de bezwaren m.b.t. de toegangsweg en de riolering niet of niet naar behoren is tegemoet gekomen.";

Overwegende dat de eerste verwerende partij in haar memorie van antwoord doet gelden dat de kritiek van de verzoekende partijen in strijd is met de feiten, dat de zogezegde stijlformule, waarvan de gemachtigde ambtenaar zich zou hebben bediend, een voldoende redengeving is, dat daaruit blijkt dat de ambtenaar alle aspecten heeft onderzocht van het dossier; dat de eerste verwerende partij verder overweegt wat volgt :

"Overwegende dat bij dit laatste dossier het advies, uitgebracht door het Schepencollege dd. 13.09.93 gevoegd was, waarin zeer expliciet de ontvangen bezwaren worden geanalyseerd, waaronder dat van de consoorten Keymeulen-Van Cleeff; dat zulk advies is voorgeschreven door de wet op de stedenbouw, en er geen reden is om aan te nemen dat de gemachtigde ambtenaar er geen acht op heeft geslagen; dat men weliswaar niet mag vergeten dat het voorwerp van zijn advies niet het bezwaar betrof van verzoekers Keymeulen-Van Cleeff, maar wel het dossier van de verkavelingsaanvraag, waarvan voormeld bezwaar slechts een infiem nevenaspect was; dat hij dan ook niet gehouden was aan dit nevenaspect een uitgebreid hoofdstuk te wijden;

Dat hij, door te stellen dat hij heeft gelet op de aanvraag, impliciet maar zeker, acht heeft geslagen op de bezwaren van Keymeulen-Van Cleeff; dat hij, door nadien te stellen dat 'het ingediend ontwerp met wegens voldoet aan de planologische voorschriften, vormgeving en inplanting aldaar in harmonie is met de omgeving en de goede ruimtelijke ordening van het gebied niet in het gedrang brengt', expliciet en voldoende heeft gemotiveerd; dat zulks des te meer waar is, dat hij bovendien nog een bijlage oplegde in zijn advies waarin hij een reeks voor zulke verkavelingen specifiek geldende voorschriften, opsomde;

Overwegende dat, om dezelfde redenen, kan gesteld worden dat het College zichzelf niet meer behoefde te herhalen op 10.11.93, om nogmaals t.a.v. verzoekers grieven uit te leggen wat het reeds beredeneerd had uiteengezet op 13.09.93";

Overwegende dat de verzoekende partijen in hun memorie van wederantwoord repliceren "dat een motivering die erin bestaat, na een verwijzing naar de geldende reglementering, het advies van de gemachtigde ambtenaar louter aan te halen, niet in aanmerking kan komen, omdat daardoor enkel de in artikel 45, §5 van de stedenbouwwet opgelegde verplichting wordt nagekomen", dat "de beslissing waarbij een bouw- of verkavelingsvergunning (wordt) verleend (...) de overwegingen van het college van burgemeester en schepenen moet bevatten", dat in casu de bestreden beslissing, overeenkomstig de wet, het beschikkend gedeelte van de gemachtigde ambtenaar weergeeft, maar dat de overwegingen van het college ontbreken, dat dit volstaat om te besluiten dat aan de formele motiveringsplicht niet is voldaan vermits de beslissing zelf niet toelaat uit te maken welke de concrete redenen zijn die het college van burgemeester en schepenen ertoe hebben geleid de verkavelingsvergunning te verlenen, dat het advies van de gemachtigde ambtenaar niet volstaat om dit gebrek te verhelpen, dat de redenen die ter verantwoording van de vergunning in de memorie van antwoord worden opgegeven, of in een beslissing waarnaar in de bestreden akte niet wordt verwezen en waarvan de verzoekende partijen geen kennis hadden, hieraan niet kunnen verhelpen;

Overwegende dat de eerste verwerende partij in haar laatste memorie stelt wat volgt :

"Wij wensen bijgevolg wat volgt ter kennis te brengen aan uw Rechtscollege :
(...)

In het omstreden besluit van 10 november 1993, kan men echter lezen in het beschikkend gedeelte 'dat tien bezwaarschriften zijn ingediend; dat het College daarover heeft beraadslaagd en gunstig heeft beslist' hetgeen een impliciete verwijzing uitmaakt naar de beraadslaging van 13 september.

Verder wordt er verweten dat het bezwaar van de tweede verzoekende partij niet vermeld werd in dit besluit.

In punt 4 van de beraadslaging van 13 september kan men lezen : 'Overwegende dat het perceel behorende aan de heer en mevrouw Keymeulen op eigen initiatief geen deel uitmaakt van de verkaveling, zodat hun verzet zonder belang is; Overwegende dat ingevolge het onderzoek van hun bezwaar gebleken is dat de bereikbaarheid van hun goed bovendien niet verminderd wordt door het bestaan van de nieuwe wegenis en dat zij altijd beschikken over een toegang langsheen de openbare voetweg nr. 29'.
(...)"

Overwegende dat de bestreden verkavelingsvergunning verwijst naar de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, de gemeentewet en het koninklijk besluit van 6 februari 1971 betreffende de behandeling en de openbaarmaking van de verkavelingsaanvragen; dat zij vervolgens vaststelt dat voor het gebied waarin de percelen begrepen zijn, geen goedgekeurd plan van aanleg bestaat; dat voorts de bestreden verkavelingsvergunning het beschikkend gedeelte vermeldt van het eensluidend advies dat de gemachtigde ambtenaar over de verkavelingsaanvraag heeft uitgebracht; dat tenslotte wordt gesteld dat de verkavelingsaanvraag de aanleg van nieuwe verkeerswegen omvat, dat de aanvraag werd onderworpen aan een openbaar onderzoek, op de wijze bepaald bij koninklijk besluit van 6 februari 1971, dat tien bezwaarschriften zijn ingediend, dat het college daarover heeft beraadslaagd en gunstig heeft beslist, dat de gemeenteraad bij besluit van 29 juni 1993 de aanleg van de nieuwe verkeerswegen heeft goedgekeurd; dat vervolgens wordt besloten dat de vergunning wordt afgegeven aan "de heer Joël DELVILLE, te Hoeilaart, de heer B. COURTENS te 1180 Brussel en HORIZON-CONSTRUCT te 1060 Brussel";

Overwegende dat artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen bepaalt dat de "opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen"; dat artikel 45 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, thans artikel 43 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, bepaalt dat zolang voor het gebied waarin het goed begrepen is, geen goedgekeurd bijzonder plan van aanleg bestaat, de vergunning niet kan worden verleend dan op eensluidend advies van de gemachtigde ambtenaar, dat de vergunning het beschikkend gedeelte van het advies van de gemachtigde ambtenaar moet overnemen en dat de gemachtigde ambtenaar nagaat of zijn advies in acht genomen werd en, zo niet, de beslissing van het college van burgemeester en schepenen schorst;

Overwegende dat de bij de genoemde decreetsbepaling aan het college van burgemeester en schepenen opgelegde verplichting het beschikkend gedeelte van het advies van de gemachtigde ambtenaar over te nemen in de beslissing waarbij het over de verkavelingsaanvraag beslist, ertoe strekt het toezicht van de gemachtigde ambtenaar op de beslissingen van het college van burgemeester en schepenen mogelijk te maken; dat de gemachtigde ambtenaar immers op zicht van de

vergunning moet kunnen nagaan of deze overeenstemt met het gegeven advies en, zo niet, of er grond is de vergunning te schorsen; dat evenwel het feit dat op de beslissingen van het college van burgemeester en schepenen door de gemachtigde ambtenaar controle wordt uitgeoefend, dit college ervan niet ontslaat zich een eigen opvatting te vormen en te onderzoeken of een verkavelingsaanvraag de behoorlijke aanleg van de plaats niet in het gedrang brengt en of aan de eisen gesteld ter waarborging van die goede aanleg -door het college beter gekend dan door de gemachtigde ambtenaar- is tegemoet gekomen; dat het college van burgemeester en schepenen, doordat het over een eigen beslissingsbevoegdheid beschikt, ertoe gehouden is zijn eigen redengeving te doen kennen; dat, in het geval dat het college van oordeel is dat, wat hem betreft, de redenen vervat in het beschikkend gedeelte van het advies van de gemachtigde ambtenaar het verlenen van de vergunning verantwoorden, de motiveringsverplichting op zijn minst vereist dat het college van burgemeester en schepenen dit in zijn beslissing over de verkavelingsaanvraag dan ook met zoveel woorden vermeldt; dat dit terzake niet het geval is; dat met de gegevens en redenen die in procedurestukken, alsook in adviezen die geen integrerend deel uitmaken van de beslissing, worden uiteengezet geen rekening kan worden gehouden; dat het enig middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 10 november 1993 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Linkebeek waarbij aan J. DELVILLE, B. COURTENS en HORIZON CONSTRUCT de vergunning wordt verleend voor het verkavelen van percelen, gelegen te Linkebeek, Kleindalstraat, kadastraal bekend Sectie C, nrs. 112v, 113b, 112w, 116, 118c2, 127c en 127e, alsmede het advies van de gemachtigde ambtenaar met betrekking tot voornoemde verkaveling, voor wat de kavels betreft waarvoor op datum van heden geen definitieve en in rechte onaantastbare stedenbouwkundige vergunning is verleend.

Artikel 2.

De vordering wordt voor het overige verworpen.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op 198,32 euro, komen ten laste van de verwerende partijen, ieder voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeventwintig juni 2003, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	G. DEBERSAQUES,	staatsraad,
	C. ADAMS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.